

FREEK'S OPLOSSING

Tragikomedie in één bedrijf

door

BAS DE HAAS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FREEK'S OPLOSSING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BAS DE HAAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Freek - een man van ongeveer 60 jaar.

Louise - zijn vrouw, ongeveer 55 jaar.

Maarten - een kennis van Freek, eveneens ongeveer 60 jaar.

DECOR:

Het toneel is in twee afdelingen verdeeld, resp. de woonkamer van Freek en Louise en het park waar Freek en Maarten elkaar regelmatig ontmoeten. De scènes spelen afwisselend in de woonkamer en in het park.

WOONKAMER

LOUISE: Freek, ik moet je iets vertellen wat me al een tijdje dwars zit.

FREEK: *(van achter zijn krant)* Oja? Wat dan?

LOUISE: Ik heb de stellige indruk dat onze stoelen wat lager zijn geworden, Freek.

FREEK: *(kijkt op van zijn krant)* Wat bedoel je?

LOUISE: De stoelen. Lager. Dichter bij de grond.

FREEK: Welke stoelen heb je het over?

LOUISE: Alle stoelen. De stoelen van de eetkamer, in de slaapkamer, hier in de woonkamer. Ik heb ze allemaal geprobeerd en ze zijn allemaal een stuk lager geworden.

FREEK: Dat kan toch niet. Dat lijkt mij heel erg vreemd.

LOUISE: Ik voel het. Ik weet zeker dat ik het me niet verbeeld. Ik wilde er in het begin niet over praten omdat ik het zelf ook dacht dat ik me vergiste. Maar het heeft nu lang genoeg geduurd.

FREEK: Zal ik even een meetlint pakken, dan kunnen we het nameten.

LOUISE: Dat is helemaal niet nodig, Freek. Dat heb ik al gedaan. En ik moet toegeven dat ze niet echt lager blijken te zijn. Maar toch ben ik er van overtuigd dat ze lager zijn geworden. Het is een kwestie van gevoel. En daar vergis ik me niet in.

FREEK: Ben je niet een beetje in de war, Louise?

LOUISE: Freek, kijk me alsjeblieft niet zo aan. Natuurlijk ben ik niet in de war, ik ben zo gezond als het maar kan. Ik ben nog nooit in mijn leven een dag ziek geweest.

FREEK: Natuurlijk, lieve. Zo bedoelde ik het niet. Maar misschien dat je de laatste tijd een beetje te hard hebt gewerkt. Je hebt de laatste maanden flink wat keren overgewerkt op kantoor. Ik heb niets aan de stoelen gemerkt.

LOUISE: Alsjeblieft Freek, maak je maar geen zorgen over mij. Er moet een volkomen logische verklaring voor bestaan.

FREEK: Maar dan kan het toch wel....

LOUISE: Houd je mond!

FREEK: Goed, goed, ik zeg al niks meer. Maar volgens mij is er niets met die stoelen mis.

PARK

MAARTEN: Ik begrijp het niet helemaal. Hoe kun je nou die stoelen korter maken zonder dat je het verschil kunt meten?

FREEK: Doodeenvoudig. Ik doe het met schuurpapier. Elke dag een flinke lik over de onderkant van de poten. Dat scheelt ongeveer een honderdste millimeter per dag. Zonder precisieinstrumenten kun je dat verschil niet opmeten. Weet je, Louise is erg nauwkeurig. Ze zegt dat ze het verschil voelt en tegelijkertijd kan ze het niet verklaren.

MAARTEN: Maar waarom neem je al die moeite? Een mes zou ik kunnen begrijpen, of een revolver, of vergif. Wat denk je hiermee te bereiken?

FREEK: Dat zal ik je uitleggen. Weet jij dat een positief persoon niet kan leven als hij negatief wordt?

MAARTEN: Een positief persoon? Wat bedoel je daarmee?

FREEK: Dat heb ik eens gelezen in een artikel in de Readers Digest. De een of andere professor had dat bedacht en er proeven mee genomen. Hij onderscheidde de mensen in twee groepen: zij die zelfbewust en zeker in het leven staan noemde hij positief. En die dat niet waren noemde hij negatief. Hij was ervan overtuigd dat als mensen negatief zijn of het worden ze uiteindelijk ten onder zouden gaan. Louise is het toonbeeld van een positief persoon, zelfbewust, zelfs autoritair.

MAARTEN: Net als mijn vrouw.

FREEK: En nu wil ik proberen haar negatief te maken. Snap je dat?

MAARTEN: Nee.

FREEK: Nou, luister. Veronderstel dat er om haar heen dingen gebeuren die niet kunnen gebeuren. Zoals stoelen die lager worden. Op een of andere dag moet ze daardoor in de war raken, nietwaar? Ze zal zich zorgen gaan maken over zichzelf. Over haar gezondheid. Over haar stabiliteit. Ze zal meer en meer aan zichzelf gaan twifelen. Begrijp je het nu?

MAARTEN: Professoren, jaja. Vaak zijn de ideeën van die lui niet erg praktisch. Ik geef toch maar de voorkeur aan vergif.

FREEK: Dat is jouw zaak. We zullen zien welke uitwerking mijn plannetje heeft. Als het niet gaat zoals ik me dat voorstel kan ik altijd nog een andere methode bedenken. Heb jij het trouwens al eens met vergif geprobeerd?

MAARTEN: Ik heb er nauwelijks de kans voor. Jij hebt het gemakkelijk, met een vrouw die overdag op kantoor zit. Maar die van mij loopt constant om me heen en zeurt me mijn kop gek. Ik

ben al blij als ik er even een halfuurtje tussenuit kan knijpen en hier met jou in het park kan gaan zitten kletsen.

FREEK: Nou, ik ga er weer eens vandoor. Je weet dat ik altijd kook. En Louise wil meteen aan tafel als ze thuis komt van haar werk. Tot kijk maar weer.

WOONKAMER

LOUISE: Ik ben magerder geworden, Freek.

FREEK: Werkelijk?

LOUISE: Ik ben twee kilo afgevallen.

FREEK: Dat is toch prachtig. Iedere vrouw wil slanker worden, zeker als ze een dagje ouder worden.

LOUISE: Je begrijpt het niet, Freek. Ik heb nu al tien jaar lang hetzelfde gewicht. En nu ben ik in twee weken tijd zoveel afgevallen.

FREEK: Dat klinkt een beetje verontrustend, lieve.

LOUISE: Ik volg geen enkel dieet, dus dan zou ik ook niet mogen vermageren.

FREEK: Dat is waar, ja. Ik weet al jarenlang hoeveel aardappels ik voor ons tweeën moet schillen en hoeveel groente koken en zo. Misschien werk je toch echt te hard. Ik bedoel, eerst dat gedoe met die stoelen en nu dit. Zou je niet eens naar de dokter gaan?

LOUISE: Verdorie, Freek, ik mankeer niets. Kom me alsjeblieft niet met dat soort praatjes aan boord. Ik voel me best. Het is alleen dat ik de oorzaak niet kan vinden.

FREEK: Maar je hebt me wel eens verteld dat je op kantoor nogal eens tussendoor iets eet. En als er een collega jarig was wordt er meestal op gebak getraceerd. Ben je daar misschien mee opgehouden?

LOUISE: Welnee, natuurlijk niet. Maar zo vaak gebeurt dat ook niet, hoor. Vorige week nog, toen een paar collega's zeiden dat ze salarisverhoging hadden gehad, toen hebben ze uitgebreid taart laten komen. En toen heb ik ook een stuk taart gegeten. (*even stil*) Ja, en natuurlijk viel ik weer niet in de prijzen. Het lijkt wel of mijn chef mijn werk niet waardeert. Echt, ik eet beslist niet minder dan vroeger.

FREEK: Misschien zou je meer moeten eten. Eet zoveel als je kunt. Ik zal zorgen dat ik je lievelingskostjes klaarmaak.

PARK

MAARTEN: Je moet me eens vertellen hoe je er in geslaagd bent haar te vermageren.

FREEK: Kinderwerk. Enkel en alleen een kwestie van calorieën. Ik geef haar uitsluitend eten met erg weinig calorieën. Ze kan zoveel eten als ze wil, maar ze zal blijven vermageren zonder te begrijpen hoe dat komt.

MAARTEN: Maar is dat voor haar geen reden om eens naar de dokter te gaan? Trouwens, jij zegt dat toch ook regelmatig tegen haar?

FREEK: (*lacht even*) Dan ken jij mijn vrouw niet. Ze moet en zal haar eigen wil doorzetten. Juist omdat ik tegen haar zeg: ga eens naar de dokter, zal ze dat van zijn leven niet doen. Je weet niet half wat een dictator Louise is. In alles moet ze haar zin krijgen.

MAARTEN: Ook als ze zo slap wordt dat ze haar bed niet meer uit kan komen?

FREEK: Ook dan, ja. Ze gaat liever dood dan dat ze mijn raad zal opvolgen. Nee, daar maak ik me absoluut geen zorgen over.

MAARTEN: Ik wou dat het mij ook zo makkelijk afging. In de eerste plaats zie ik geen kans om in haar keuken binnen te dringen. Mijn vrouw is zo achterdochtig als de pest, als ik zonder het haar te vragen de keuken binnen zou stappen, zou ze me onmiddellijk toesnauwen wat ik daar te zoeken had. En in de tweede plaats is het voor mij dan ook bijna onmogelijk om vergif in haar eten te doen.

FREEK: Heb je dat al in huis?

MAARTEN: Ja, voldoende om een olifant te vermoorden. Maar de gelegenheid waarnemen, daar komt het op aan. Ik wou voor een lief ding dat ze ook eens een ochtendje het huis uit ging. Maar dat doet ze alleen als ze zeker weet dat ik niet thuis ben.

FREEK: Maar kun je haar dan niet met een boodschap de deur uitsturen? Er zijn toch wel eens dingen die alleen een vrouw geacht wordt te kopen? Kleren bijvoorbeeld.

MAARTEN: Was het maar waar. Maar zelfs als ze een nieuwe jas of zo moet hebben, moet ik met haar mee. En dan koopt ze ondanks mijn advies altijd die kleren die haar absoluut niet staan.

FREEK: (*lacht even*) Moet je ook mee als ze ondergoed koopt?

MAARTEN: Jawel, maar dan moet ik buiten de winkel op haar wachten. Ik heb het één keer gewaagd om weg te lopen, maar dat heb ik toen wel geweten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto